

IRSKÝ TERIÉR

(IRISH TERRIER)

ZEMĚ PŮVODU: Irsko

**DATUM PUBLIKACE PŮVODNÍHO PLATNÉHO
STANDARDU:** 13.03.2001.

VYUŽITÍ: Všestranný sedlácký pes, rodinný společník, hlídač s naprostým pohrdáním nebezpečím či zraněním, lovecký pes.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 3 teriéři.
Sekce 1 Vysokonozí a středně velcí teriéři.
Bez pracovních zkoušek.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Z Irska pocházejí čtyři plemena teriérů, která se dosti značně liší od teriérů na kontinentu či v Anglii. Pes, který je nyní oficiálně nazýván irským teriérem, je pravděpodobně nejstarším z irských plemen teriérů, avšak záznamy jsou tak vzácné, že by bylo značně obtížné tento názor přesvědčivě prokázat. Před rokem 1880 nebyla barva irského teriéra pevně stanovena. Kromě červených jedinců existovali rovněž psi černí s pálením nebo někdy i žíhaní. Na konci 19. století vznikly snahy vyřadit černé psy s pálením a žíhané psy, takže s nástupem 20. století měli již všichni irští teriéři červenou srst. Červeně zbarvený irský teriér se brzy objevil na výstavách v Anglii a ve Spojených státech, kde byl s nadšením přijat. Pověst irského teriéra se dále rozrostla během první světové války, kdy byl uprostřed válečné vřavy používán jako posel, čímž prokázal jak svou inteligenci, tak svou nebojácnost. První klub tohoto plemena byl založen v Dublinu 31. března 1879. Irský teriér se stal prvním představitelem skupiny

teriérů, kterého English Kennel Club na konci 19. století uznal jako původní irské plemeno.

CELKOVÝ VZHLED: Pes musí působit aktivním, živým, pružným a houževnatým dojmem. Musí mít dostatek substance, zároveň však nesmí být nemotorný, neboť rychlost, vytrvalost a síla jsou pro něj velmi důležité. Irský teriér nesmí být „tupý“ ani „těžký“, nýbrž by měl být stavěn na „liniích rychlosti“, představujících elegantní „sportovní typ“.

CHOVÁNÍ/TEMPERAMENT: Irský teriér je hravý a dokáže si zjednat respekt u ostatních psů, je však také pozoruhodně oddaný, má dobrou povahu a je laskavý k člověku. Je-li však napaden, projeví odvahu lva a bude bojovat až do úplného konce.

Irský teriér si nezaslouží svou pověst, že se často pouští do potyček s jinými psy, a to dokonce někdy i ve výstavním kruhu. Vyžadují-li to okolnosti, dokáže být irský teriér krutý a nelítostný, avšak je to laskavý společník, kterého lze snadno vycvičit. Je přesně takový, jak byl kdysi popsán: „strážce chudáka, přítel sedláka a miláček gentlemana“.

HLAVA: Dlouhá, bez vrásek a záhybů.

LEBEČNÍ PARTIE:

Mozkovna: Plochá a mezi ušima dosti úzká; směrem k očím se mírně zužuje.

Stop: Z jiného pohledu než z profilu sotva viditelný.

OBLIČEJOVÁ PARTIE:

Nosní houba: Musí být černá.

Pysky: Měly by být dobře přilehlé a na vnější straně téměř černé.

Čelisti: Musí být silné a svalnaté, jejich délka musí umožňovat dobré uchopení.

Zuby: Měly by být silné, rovnoměrné, bez zánětů; vrcholky horních řezáků mírně překrývají dolní.

Líce: Nepříliš plné. Pod očima by se měly mírně „ztrácet“, aby neměly vzhled chrta.

Oči: Měly by být tmavé, malé, nevystouplé a plné života, s ohnivým a inteligentním výrazem. Žluté nebo světlé oko je nanejvýš nežádoucí.

Uši: Malé, ve tvaru písmene V, přiměřeně silné (tlusté), správně nasazené na hlavě a překlopené dopředu těsně k lícím. Horní linie ohybu ucha by měla být zřetelně nad úrovní hlavy. Ucho visící po straně hlavy, jako např. u ohaře, není pro irského teriéra charakteristické. Polovztyčené ucho je ještě méně žádoucí. Srst na uších by měla být krátká a tmavší, než je barva srsti na těle.

KRK: Měl by být dosti dlouhý a postupně se rozšiřující k plecím, správně nesený, kůže bez laloku. Po obou stranách krku bývá mírné zvlnění, které dosahuje téměř k základně ucha.

TRUP: Měl by být symetrický, ani příliš dlouhý, ani příliš krátký.

Hřbet: Měl by být silný a rovný, bez známek ochablosti za plecemi.

Bedra: Svalnatá a velmi mírně klenutá. Fena může být v bedrech mírně delší než pes.

Hrudník: Hluboký a osvalený, ne však plný či široký. Žebra dosti pružná, spíše hluboká než oblá, náležitě uložená vzad.

OCAS: Měl by být nasazen poměrně vysoko, nesen čile, avšak ne nad hřbetem ani zatočený. Měl by být patřičně silný a plný a dosti dlouhý. Ocas se obvykle kupíruje tak, že dvě třetiny původní délky zůstávají. Ocas je hustě porostlý hrubou srstí, která není roztřepená ani netvoří třásně (praporce). V zemích, kde je kupírování zakázáno zákonem, je povolen jen přirozený (nekupírovaný) ocas.

KONČETINY: Oba páry končetin by se měly pohybovat přímo dopředu.

HRUDNÍ KONČETINY

Plece: Musí být jemné, dlouhé a šikmo uložené.

Lokty: Pohybují se volně po stranách.

Předloktí: Středně dlouhé, dokonale rovné, s řádně vyvinutými kostmi a svaly.

Nadprstí: Krátká a rovná, téměř neznatelná.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Měly by být silné a svalnaté.

Stehna: Mocná.

Kolena: Středně zaúhlená.

Hlezna: Nízko u země.

Tlapy: Měly by být silné, středně okrouhlé a přiměřeně malé; prsty klenuté, nevytočené, ani vtočené. Nejvíce žádoucí jsou černé drápy. Polštářky zdravé a nerozpraskané, bez rohovitých výrůstků.

CHODY/POHYB: Hrudní i pánevní končetiny jsou vedeny přímo vpřed a rovnoběžně, lokty se pohybují souběžně s osou těla, po stranách volně; kolenní klouby nejsou vytočené, ani vtočené.

OSRSTĚNÍ

SRST: Měla by být hustá a drátovitá, jakoby rozlámaná, avšak stále ploše přiléhající. Jednotlivé chlupy rostou tak hustě a blízko u sebe, že když je rozhrneme prsty, není vidět kůže. Srst není měkká, ani hedvábná, a není tak dlouhá, aby zakrývala obrys těla, zejména u pánevních končetin. Srst není zvlněná, ani kudrnatá. Srst na obličejové části je stejná jako na těle, ale krátká (zhruba 7 mm), téměř hladká a rovná. Mírný vous tvoří jedinou dlouhou srst (dlouhou pouze ve srovnání se zbývajícím srstí), která je přípustná a také charakteristická. „Kozí bradka“ naznačuje, že osrstěním prostupuje hedvábná a celkově špatná srst.

Běhy: Nohy jsou bez praporců a jsou stejně jako hlava porostlé tvrdou srstí, jež je kvalitou stejná jako na ostatním těle, avšak není tak dlouhá.

BARVA: Měla by být jednotná, nejvíce preferovaná je jasně červená, červeno-pšeničná nebo žlutočervená. Na hrudníku někdy bílá skvrna. Malé množství bílé se často objevuje u všech jednobarevných plemen.

VELIKOST A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Zhruba 45,5 cm (18").

Hmotnost: Psi 12,25 kg (27 liber)

Feny 11,4 kg (25 liber)

VADY: Jakákoliv odchylka od výše jmenovaných bodů se musí posuzovat jako vada, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru k jejímu stupni závažnosti.

DISKVALIFIKUJÍCÍ VADY:

- Nosní houba: Jiné zbarvení nosu než černé.
- Čelisti: Výrazný podkus nebo předkus.
- Barva: Jakákoliv jiná barva než červená, žlutočervená a pšeničná. Malá bílá skvrna na hrudi je povolena jako u ostatních jednobarevných plemen.
- Tlapy: Rohovité výrůstky nebo praskliny na polštářkách.

Pozn.: psi musí vykazovat dvě viditelně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.